ara.cat

Soporte: Papel
Sección: Criatures
Fecha: 21/05/2016

1.060 comunicación

EL PARE QUE ET VA MATRICULAR

A LA PLATJA

L'any passat a aquestes altures ja teníem el cul pelat d'anar a la platja. Bé, potser el cul era una de les poques parts de la nostra anatomia que no estava pelada, però el que és l'esquena, el nas o les espatlles les teníem amb més capes que la paret del traster de casa. Enguany no. Enguany aquesta sobtada febre pluvial que ens ha regalat el mes de maig ha fet que estiguem descolorits. Ep!, no em queixo pas, que a mi la pluja no em fa gens de nosa, al contrari, els dies que plou són els que m'agraden més. Però és que teníem ganes de platja, aquesta platja de maig que els tarragonins assaborim com el secret més ben guardat. Sense aglomeracions ni lipotímies, amb l'aigua encara neta i la sorra que encara no crema, amb espai per fer castells de sorra amb el nen o per passejar el gos sense que les padrines i la canalla s'espantin!

Per això divendres va ser un gran dia, d'aquells que et queden a la memòria. Vam arribar a la platja a primera hora i semblava que teníem tota la platja per a nosaltres. Bé, per a nosaltres i per als sis vaixells plens de petroli que dibuixaven l'horitzó, que les platges de Tarragona ja ho tenen, això: si no estan salpebrades de turisme petroquímic la gent es posa nerviosa i pregunta què està passant. Doncs això, que érem allà, amb la dona llegint el seu llibre, el nen demanant-me des de l'aigua que m'animés a empaitar-lo –"Papa, vine que està boníssima!"– i jo pensant que abans de gangrenar-me els turmells amb aquella aigua gelada preferiria fer-me una neteja de boca.

"Hola! Quina casualitat! Què hi feu aquí". No fotis! ¿Amb els quilòmetres que té la Platja Llarga i te'ls has de trobar ara? ¿A ells, precisament, que són la perfecció personificada? Ja és mala sort, tu! I encara sort que no es van quedar amb nosaltres, potser perquè amb la cara que els vam fer ja pagàvem. Però us ben juro que va ser veure'ls i adonar-nos que hauríem de tornar al gimnàs, que hauríem de menjar més verdura i beure menys vi. I que potser ens hauríem de depilar. I que de tan blanca que tenim la pell se'ns veu d'una hora lluny. I en aquestes vam sentir: "Papes, veniu a l'aigua? Està boníssima!" Doncs potser sí, tu. Em sembla que ens hi animarem, que almenys a l'aigua et capbusses i no et veu ningú, tu.

LLUÍS GAVALDÀ
Cantant

AIXÍ FA DE MARE

PERE TORDERA

Helen Doron és anglesa i lingüista, i mare de tres fills d'entre 30 i 35 anys. Pionera mundial en l'ensenyament de l'anglès, basa el seu mètode en la manera com els nadons aprenen a parlar. Té 900 escoles en 30 països.

HELEN DORON "CAL PARLAR MOLT ALS NENS PETITS"

FRANCESC ORTEU

Quan els meus fills eren petits vaig confirmar les meves convicions sobre la importància dels primers anys en el desenvolupament dels nens. El seu cervell es forma dels zero als sis anys, i són anys gairebé màgics. La xarxa neuronal s'estableix en aquesta edat.

Què podem fer els pares?
Estimular els nostres fills contínuament. Alimentar-los amb informació. Sobretot parlar-hi. En això els nens catalans tenen l'oportunitat de desenvolupar la seva intel·ligència perquè conviuen amb dos idiomes. Això multiplica la seva capacitat neuronal. I encara la potenciaria més si n'aprenguessin tres o quatre. El meu nét té vint-i-dos mesos, viu a Corea i ja parla anglès, coreà i hebreu, que són idiomes completament diferents.

¿Cal preocupar-se per si un nen parla abans o després?
Cada nen ho fa al seu moment i sol passar que els nens que aprenen més d'un idioma alhora necessiten una mica més de temps. En l'aprenentatge hi ha una norma senzilla: com més coses entren, més en surten. Per tant, com més parlis a un nen, més interès tindrà el nen a parlar.

Entenc.
Doncs encara que costi de creure hi ha pares que consideren que explicar als fills petits coses que no entenen és perdre el temps. I és justament al revés. Si volem que un nen petit expressi coses complexes li hem d'explicar moltes coses, hem de parlar amb ell contínuament, encara que no respongui.

N'hi ha que parlen als fills de manera diferent de com parlen als adults.
Això és natural. Quan una mare parla a un fill petit ho fa més a poc a poc, en un to més agut, amb més claredat, perquè pugui distingir bé els sons, on comença i acaba cada paraula. I és bo que sigui així.

Com aprenem a parlar un segon o tercer idioma?
Un descobriment que em va ajudar a crear el meu mètode va ser una classe de música. La meva filla tenia quatre anys, la vaig dur a violí i em va sorprendre que el mestre no li expliqués solfa ni teories, que només juguessin a repetir notes. Vaig entendre que era així com un nadó aprenia a parlar, simplement repetint sons. Si es podia aprendre música d'aquesta manera, per què no un nou idioma?

¿En quants idiomes parles amb els teus fills?
En dos, anglès i hebreu. Però quan eren petits només els parlava en anglès, que és la meva llengua materna, perquè era com expressava millor els sentiments. Això és important. Hi ha gent que té l'anglès com a segona llengua i que em pregunta si és bo fer-la servir perquè els fills petits l'aprenguin. Però no ho considero convenient. Pares i mares han d'ensenyar a parlar en la seva llengua materna, perquè és l'idioma de les emocions i la manera com poden transmetre millor els sentiments.

¿La llengua materna contribueix a la seva salut emocional?
I tant que sí, per això els nens solen rebutjar que els pares els parlin en altres idiomes que no siguin la llengua materna, perquè no els consideren sincers. A través de la llengua podem donar als fills emocions positives, que els inclinin cap a la felicitat. És la base de la seva salut i benestar.

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència

DIRECTORA Esther Vera
DIRECTOR FUNDADOR Carles Capdevila

SUBDIRECTOR Jordi Cortada
COORDINACIÓ Aure Farran
DIRECTORA D'ART Cristina Córdoba

EDICIÓ Rosa Rodon
FOTOGRAFIA Xavier Bertral i Ruth Marigot
LLENGUA Albert Pla

ARA
C/ Diputació, 119. 08015 Barcelona
Telèfon: 93 202 95 95
Correu electrònic: info@ara.cat